

[Hauge.]

sat en Kommission, som skulde udrede, hvilke Muligheder der kunde være for, at man gik over til at afvikle den gældende Ordning, men Kommissionen naaede ikke til Enighed, og heller ikke formaaede Kommissionen eller nogen Del af Kommissionen at fremsætte Forslag, som kunde føre til en Afvikling.

Men efter at nu Industriraadet og Haandværket har kørt Kanonerne op til Kamp mod den Fæstning, hvis Fald efter vor Opfattelse vilde have noget nær samme Virkning for Angriberne, som Samson i sin Tid opnaaede for sig, da han væltede Templet efter at være blevet forført af Dalilah, vil det være bedst, at Regeringen paa ny lader foretage en Undersøgelse af, hvilke reelle Muligheder der er for en Fravigelse af det hidtil anvendte Importreguleringssystem, som blev paabegyndt i 1932, faktisk med Tilslutning fra alle Erhvervsgrupper. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Undersøgelse vil føre til, at det paa ny godtgøres, at Danmark ingen Muligheder har for i Øjeblikket at fravige de Principper, hvorpaa dets Samhandel med Udlandet hviler og har hvilet, siden den verdensøkonomiske Krise tog Form i 1931, men derfor kan det alligevel være opportunt at foretage Undersøgelsen og at markere, at man, i Modsætning til Oppositionen, er villig til alene at anstille saglige Betragtninger over for Spørgsmaalet. I Overensstemmelse dermed indstilles det da nu at stemme for Forslaget om, at Lovens Gyldighedstid bliver kortere end oprindelig bestemte. Dertil kommer, at det vel nok er heldigere, at Diskussionen om Forlængelse af Lovens Gyldighedstid kan finde Sted efter 1. Januar i Stedet for i de sidste Maaneder af Aaret, i hvilke Maaneder man jo som Regel fører omfattende Forhandlinger med visse Lande om nye Handelsaftaler.

Det af Industriraadet og Grosserer-Societetet stillede Forslag, som er tiltraadt af enkelte andre Organisationer, er af den Beskaffenhed, at det paa et Hovedpunkt principielt bryder med det hidtilgældende. Efter dette Forslag deles Importvarer i 3 Hovedgrupper, A-, B- og C-Gruppen. Saa vidt jeg kan skønne, er Grupperingen vilkaarlig, for saa vidt som den paa ingen Maade kan siges at være Udtryk for en skarp Afgrænsning af Raastoffer, Halvfabrikata, andre Nyttvarer og Luksusvarer. Det er heller ikke lykkedes at opstille en Vareliste af udelukkende handelspolitisk Karakter. Dette Forslag, som Erhvervsgrupperne med Industriraadet i Spidsen har stillet, er i Virke-

ligheden et Vidnesbyrd om, at en principiel Fravigelse af det gældende System ikke er mulig i Øjeblikket.

Man foreslaar Importvarerne opdelt ved Navn og specificeret i 3 Grupper, nemlig, som jeg allerede har sagt, A-, B- og C-Gruppen. A-Gruppen omfatter Varer, som man herefter kan indføre i ubegrænset Mængde hvor som helst fra. Der er altsaa her Tale om rene Frilistevarer, for hvilke enhver Art af Importregulering ophæves. Jeg ser ved Bedømmelsen af dette helt bort fra en opstillet Bestemmelse i Forslaget om, at man eventuelt kan spærre for Betalingen af en Vare, som kommer fra Lande, der har spærret for Betalingen af de Eksportvarer, som Danmark har sendt til de paagældende Lande. Denne Bestemmelse er af saare ringe Værdi og kan i visse Tilfælde være fuldkommen værdiløs.

Friliste A indeholder dels nuværende Frilistevarer, dels andre Varer af meget forskellig Art. Der er paa Listen opført deciderede Raavarer, saasom Tobak, Uld, Bomuld og saa fremdeles, men Listen indeholder ogsaa almindelige færdige Brugsvarer. For disse Varer var Importtallene i 1935 423 Mill. Kr. Jeg gaar ud fra, at Importbeløbet for de paagældende Varer i 1936 vil være større og ikke langt fra de 500 Mill. Kr. For Liste A Varerne vil der altsaa være Tale om meget betydelige Beløb, en meget betydelig Import, der gives fuldstændig fri baade med Hensyn til Kvantum og med Hensyn til, hvor man vil købe Varerne.

Derimod maa Myndighederne for Varerne paa Liste B bestemme, hvorfra Varerne skal importeres, men den paagældende Importør- og Forbrugergruppe skal have Sikkerhed for, at den samlede Bevilingsmængde ikke gøres mindre for nogen paa denne Liste udspecificeret Varegruppe end i 1936. Der gives ganske vist her en Tilføjelse, hvis Værdi i Henseende til Mulighed for Regulering er højst problematisk. Det hedder nemlig, at dersom $\frac{3}{5}$ af Erhvervsorganisationernes Medlemmer i Valutaraadet stemmer derfor, kan Regelen fraviges, hvor bestemte handelspolitiske Forhold gør Fravigelse nødvendig. Liste B Varernes Importværdi er for 1935 opgjort til 316 Mill. Kr., men dette Tal er ikke afgørende. Det er 1936-Importen, der bliver bestemmende, idet den skal være Minimum for Importen, og jeg tager vist ikke meget fejl, naar jeg siger, at Importen af Liste B Varer i 1936 beløb sig til ca. 350 Mill. Kr. i Stedet for som i 1935 316 Mill. Kr.

Naar man nu sammenholder Liste B Varerne med Liste A Varerne efter disse